

عنوان مقاله:

بررسی اثرات محیط کشت پایه بر رشد و پرآوری شاخه دو پایه پاکوتاه کننده سیب بومی

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی و سیزدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

زهرا نوروزی - دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

علی وطن پورازغندی - بخش تحقیقات کشت بافت و انتقال ژن، پژوهشکده بیوتکنولوژی ایران، کرج

حسن حاج نجاری - بخش تحقیقات باغبانی، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج

خلاصه مقاله:

ریزازدیادی روشی موثر برای تکثیررویشی و تولید پایه های عاری از بیماری می باشد. رشد و شاخه زایی درون شیشه ای دو پایه پاکوتاه کننده سیب بومی (زینتی و مربایی) تحت تاثیر 3 محیط کشت پایه QL و MS و WPM به صورت یک آزمایش فاکتوریل، در قالب طرح کاملاً تصادفی با 5 تکرار و هر تکرار شامل 5 ریز نمونه در بخش تحقیقات کشت بافت و انتقال ژن پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی ایرانمورد بررسی قرار گرفت. پارامترهای تیپ رشدی (روزت/طبیعی)، تعداد شاخه و برگ در هر ریزنمونه، طول بلند ترین شاخه و شاخص کیفیت ظاهری رشد نمونه ها در دو زمان 4 و 8 هفته پس از کشت اندازه گیری شدند. همچنین نتایج حاکی از وجود اثرات متقابل معنی داری بین محیط پایه×رقم، محیط پایه×زمان و رقم×زمان می باشد. طویلترین شاخه ها در محیط MS و در رقم زینتی و کمترین تیپ رشدی روزتی در محیط WPM و MS و در رقم مربایی و بهترین کیفیت ظاهری رشد در محیط MS و در رقم زینتی حاصل شد. بیشترین تعداد برگ در هر ریزنمونه در محیط کشت WPM و 8 هفته پس از کشت و بالاترین شاخص کیفیت ظاهری رشد در محیط MS در همین زمان به دست آمد. بیشترین تعداد برگ در ریزنمونه مربوط به رقم مربایی و 8 هفته پس از کشت و بهترین شاخص کیفیت ظاهری رشد مربوط به رقم زینتی در همین زمان می باشد

کلمات کلیدی:

سیب، پایه پاکوتاه کننده، ریزازدیادی، محیط کشت پایه، ریزنمونه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/328902>

